

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/257/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115204919
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 08. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3115204919.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Zajacovej a sudcov JUDr. Márie Vrtochovej a JUDr. Denisa Vékonyho v právnej veci žalobcu Z. G., bytom Y., X. XX/XX, právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Danica Birošová, s.r.o. so sídlom v Trenčíne, Piaristická 46 proti žalovanému: Ing. Z. H. - M.A.B.E.S., K., S. 15/1, IČO: 40 837 653, právne zastúpený JUDr. Milan Sobota, advokát so sídlom Nitrianske Rudno, Hlavná 659, o určenie neexistencie povinnosti z ručiteľskej obligácie, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 23. marca 2016, č.k. 20C/106/2015-110, takto

rozhodol:

Odvolací súd pripúšťa späťvzatie žaloby žalobcom, rozsudok Okresného súdu Trenčín, č.k. 20C/106/2015-110 zo dňa 23.03.2016 **z r u š u j e** a konanie **z a s t a v u j e**.

Žalovaný má nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol návrh, ktorým sa žalobca domáhal voči žalovanému určenia, že záväzok žalobcu ako ručiteľa voči žalovanému ako veriteľovi v zmysle zmluvy o pôžičke zo dňa 24.06.2008, uzatváranej medzi žalovaným ako veriteľom a S. G., ako dlžníkom, zabezpečenej ručiteľským záväzkom žalobcu a ručiteľským záväzkom F. H., ktorej sa žalobca zaviazal uhradiť dlh vo výške 1.000.000,- Sk s príslušenstvom za dlžníka S. G. v prípade, ak dlžník nesplní svoj dlh tu nie je. Výrokom II. zaviazal žalobcu zaplatiť žalovanému náhradu trov právneho zastúpenia 465,98 Eur do rúk právneho zástupcu žalovaného, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Súd prvej inštancie po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 80 písm. c/ OSP a § 549 OZ. V prvom rade sa súd prvej inštancie zaoberal otázkou naliehavosti právneho záujmu v zmysle § 80 písm. c/ OSP a dospel k záveru, že žalobca má naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Tento je daný prebiehajúcou exekúciou v konaní vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp.zn. 49Er/864/2013, na základe notárskej zápisnice na návrh žalovaného ako oprávneného. Medzi účastníkmi nebolo sporné, že žalovaný ako veriteľ uzavrel s S. G. ako dlžníkom dňa 24.06.2008 zmluvu o pôžičke, na základe ktorej vyplatil veriteľ dlžníkovi čiastku 1.000.000,- Sk, ktorú pôžičku sa dlžník v zmluve zaviazal vrátiť veriteľovi do 19.07.2008. Sporové strany nespochybňovali platnosť ručiteľského vyhlásenia žalobcu, obsiahnutého v predmetnej zmluve o pôžičke. Ručiteľovi vznikla povinnosť zaplatiť dlh v prípade, že na základe výzvy veriteľa dlh neuhradí dlžník. Ust. § 549 OZ priznáva ručiteľovi právo odoprieť plnenie ručiteľského záväzku, teda povinnosť splniť dlh namiesto dlžníka. Predpokladom vzniku tohto práva je zavinené konanie alebo opomenutie veriteľa, ktoré je v príčinnej súvislosti so skutočnosťou, že pohľadávka nemôže byť dlžníkom celkom alebo sčasti uspokojená. Zavinenie veriteľa pri uplatnení a vymáhaní pohľadávky môže spočívať napr. v tom, že veriteľ bez vážneho dôvodu odďaľoval vymáhanie splatenej pohľadávky, to nielen v zmysle uplatnenia žalobou v základnom konaní, ale prípadne aj po vzniku exekučného titulu alebo bez súhlasu ručiteľa poskytla dlžníkovi zbytočný odklad splnenia dlhu. Žalovaný podal návrh na vykonanie exekúcie proti žalobcovi a S. G., ako povinným, za účelom vymoženía pohľadávky z pôžičky, ktorú písomnosť potom možno považovať za písomné uplatnenie

práva veriteľa voči žalobcovi ako ručiteľovi z ručiteľskej obligácie. Exekúcia je vedená na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 49Er/864/2013. V tomto prípade žalobca uplatnil svoje právo odoprieť plnenie ručiteľského záväzku veriteľovi námietkami zo dňa 29.10.2013 proti predmetnej exekúcii. Podľa názoru súdu uvedené právo môže ručiteľ uplatniť nielen pred uplatnením pohľadávky veriteľom na súde, ale aj po jej uplatnení v základnom konaní, napr. protinávrhom o určenie zániku práva alebo námietku vo forme obrany proti žalobe, prípadne aj v exekučnom konaní, predmetom ktorého je vymáhanie pohľadávky proti ručiteľovi. K rovnakému záveru dospel Najvyšší súd SR v rozsudku 4M Cdo 7/2008 zo dňa 26.06.2008.

3. Na žalobcovi v konaní spočívalo dôkazné bremeno preukázať, či žalovaný ako veriteľ zavinil, že dlžník S. G. nemôže uspokojiť predmetnú pohľadávku zo zmluvy o pôžičke.

4. Podľa názoru súdu má ust. § 549 OZ na mysli definitívnu nemožnosť dlžníkov uspokojiť pohľadávku veriteľa a nielen prechodnú prekážku, ktorá dočasne bráni tomu, že dlžník nemôže uspokojiť svoju pohľadávku veriteľa. Je pravda, že pohľadávka, ktorej splatnosť nastala pred vyhlásením konkurzu, mala byť v zmysle zák.č. 7/2005 Z.z. prihlásená do konkurzu na majetok dlžníka. Keďže prihlásená riadne nebola, počas trvania konkurzu ju žalovaný nemôže od dlžníka vymáhať. Argumentácia žalobcu, že žalovaný zavinil, že dlžník nemôže pohľadávku uspokojiť tým, že ju v zmysle zák.č. 7/2005 Z.z. neprihlásil do konkurzného konania a po schválení oddĺženia nebude môcť byť vymožená ani v budúcnosti, je predčasná. Samotná skutočnosť, že bol na majetok dlžníka vyhlásený konkurz, nespôsobuje, že by pohľadávka neprihlásená do konkurzu už nemohla byť od dlžníka po skončení konkurzu vymáhaná. Oddĺženie dlžníka konkurzný súd povolí a rozhodne o oddĺžení jedine v prípade splnenia zákonných podmienok. Podľa § 171 ods. 1 zák.č. 7/2005 Z.z. kedykoľvek zruší skúšobné obdobie, ak zistí, že dlžník opakovane alebo závažne porušil povinnosti ustanovené týmto zákonom alebo že príjem dlžníka nepostačuje ani na úhradu odmeny správcu. Zo spisu Okresného súdu Trenčín bolo preukázané, že oddĺženie nebolo súdom povolené. Nebolo preukázané, že by konkurzný súd po uplynutí skúšobného obdobia rozhodol o oddĺžení dlžníka. Nenastali účinky ust. § 171 ods. 2 zák.č. 7/2005 Z.z., podľa ktorého pohľadávky, ktoré zostali neuspokojené a ktoré neboli uspokojené ani počas skúšobného obdobia, sa zverejnením uznesenia o oddĺžení v Obchodnom vestníku stávajú voči dlžníkovi nevymáhateľné. V danej veci neexistuje príčinná súvislosť medzi konaním veriteľa a právnou normou vyžadovaným následkom. Skutočnosť, že sa dlžník nachádza v úpadku, je dôsledkom nepriaznivých výsledkov podnikateľskej činnosti dlžníka. Insolventnosť dlžníka žalovaný nijako nezavinil. Samotný dlžník S. G. uviedol, že žalovaný nezavinil, že mu pôžičku nevrátil. Zároveň uviedol, že je ochotný pohľadávku vrátiť. Keďže neboli splnené a preukázané všetky predpoklady ustanovené v § 549 OZ, to znamená zavinené konanie veriteľa, nemožno uspokojiť pohľadávku dlžníkom a príčinná súvislosť medzi prvými dvomi a žalobcovi nevzniklo právo odoprieť plnenie žalovanému. Odopretie plnenia žalobcom nevyvolalo žiadne právne účinky. Ručiteľský záväzok žalobcu aj naďalej trvá. Preto súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

5. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 OSP a s prihliadnutím na plný úspech žalovaného v konaní, tomuto boli priznané trovy právneho zastúpenia spolu vo výške 465,98 Eur. K náhrade týchto trov bol zaviazaný žalobca, ktorý úspech vo veci nemal.

6. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca, ktorý žiadal, aby krajský súd ako súd odvolací napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie. Poukázal na tú skutočnosť, že ručenie je zabezpečovacím právom a má akcesorickú povahu. Vedľajšie záväzkové vzťahy sledujú osud hlavného záväzkového vzťahu a v dôsledkom ich akcesorickej povahy, okrem iného aj to, že trvanie je závislé od trvania hlavného záväzkového vzťahu. Uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 22.10.2009 bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka S. G., pričom toto uznesenie bolo zverejnené dňa 28.10.2009. Na základe nedôslednosti žalovaného sa na jeho pohľadávku v konkurze neprihliada, pretože v jeho prihláške došlo k nezrovnalostiam, spočívajúcim v tom, že prihláška doručená súdu a správcovi sa nezhodovali. Zo zákona tak nastal zánik vymáhateľnosti, ktorý platí pre všetky pohľadávky, ktoré zostali po zrušení konkurzu neuspokojené. Tak riadne prihlásené, ako aj tie, ktoré neboli v konkurze vôbec prihlásené. Žalovaný ako obligačný dlžník sa riadnym neprihlásením pohľadávky vzdal práv voči dlžníkovi, čím o dôsledku akcesority zaniklo aj právo voči ručiteľovi. Chybným podaním prihlášky pohľadávky do konkurzu sám zavinil, že pohľadávka, nemôže byť dlžníkom uspokojená a spôsobil zánik vymáhateľnosti z hlavného záväzkového vzťahu akcesorického aj ručiteľského záväzku. Pri zachovaní náležitej obozretnosti by bolo žalovanému zrejme, že dlžník nie je schopný plniť svoje splatné peňažné záväzky, nemá na to potrebné likvidné prostriedky, pričom postupom času sa tento stav len zhoršoval. Bez súhlasu ručiteľa poskytol dlžníkovi zbytočný odklad splnenia dlhu. Z výsluchu žalobcu vyplynulo, že tento nemal vedomosť o delení povinností dlžníka plniť si svoj peňažný záväzok. Navyiac termín splatnosti pôžičky, ako aj jej výška, dohodnuté v zmluve o pôžičke, boli vo výraznom nepomere čo do dĺžky trvania doby pre dobrovoľné plnenie, ako aj do výšky jednotlivých

splátok. Žalovaný podal návrh na vykonanie exekúcie až dňa 15.04.2013, teda v čase po dlhodobom trvaní úpadku dlžníka. Žalovaný v čase poskytovania odkladov splatného dlhu sa nedopytoval ani nepreveril majetkové pomery S. G.. Nikdy nepreveroval, či ručiteľia majú skutočný príjem, deklarovaný vo výške 20.000,- Sk mesačne. Vo vzťahu k vyjadreniam S. G. je možné usúdiť, že ide o účelové vyjadrenia pred súdom, pričom tieto sú bez absolútnej relevancie v pomere k právnej norme § 549 OZ. Poukázal na komentáre zákona o konkurze a reštrukturalizácii s tým, že konkurz na majetok S. G., nie je ukončený, a preto nemohol ani konkurzný súd rozhodnúť o oddĺžení. Žalobca si je vedomý toho, že úpadok je ekonomický objektívny stav, ktorý nastáva nezávisle od vôle akéhokoľvek subjektu, či dlžníka, veriteľa, prípadne iných osôb. Zavinenie žalovaného tkvie v nedôvodnom oddaľovaní splatnosti dlhu dlžníkom. Oddialenie bolo vy výraznom nepomere k pôvodne zjednanému času na plnenie záväzku v dohodnutom rozsahu. Žalovaný nikdy neupovedomil žalobcu ako ručiteľa o odklade splnenia dlhu dlžníka, a preto mal žalobca za to, že pôžička už bola splatená. Je potom zrejme, že ubiehajúcim časom sa finančná situácia dlžníka len zhoršovala, keďže v januári 2009 podal dlžník návrh na povolenie reštrukturalizácie, pričom podmienky boli naplnené, vzhľadom na skutočnosť, že uznesením okresného súdu zo dňa 04.09.2009 bola povolená reštrukturalizácia dlžníka. Zároveň poukázal na svoje pochybnosti ohľadom uznania dlhu vo vzťahu k notárskej zápisnici, vzhľadom na náležitosti tohto právneho úkonu. Na platnosť uznávacieho prejavu sa vyžaduje, aby dlžník uznal určitý záväzok, ktorý musí byť identifikovaný a existujúci. Keďže identický deň 24.06.2008 uzatvoril dlžník so žalovaným zmluvu o pôžičke a tiež bola spísaná notárska zápisnica, nie je zrejme, ktorý úkon časovo predchádzal a existuje pochybnosť o uznaní existujúceho dlhu. Na tieto dôvody neplatnosti mal súd prihliadať ex offio.

7. K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril žalovaný, ktorý žiadal rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť a zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania. Poukázal na tú skutočnosť, že je síce pravdou, že dlžník sa dostal do omeškania s vrátením pôžičky, avšak dlžnú sumu pravidelne v primeraných splátkach po 1.000,- Eur za mesiac splácal, až do vyhlásenia konkurzu na jeho majetok. Od splatnosti pôžičky do vyhlásenia konkurzu uplynulo pomerne krátke obdobie. Pokiaľ by aj žalovaný ako veriteľ pristúpil k súdnemu a následne k exekučnému vymáhaniu, boli by tieto konania podľa ustanovení zákona o konkurze prerušené, resp. zastavené. Pokiaľ bol na majetok dlžníka vyhlásené konkurz, znamená to, že dlžník bol v čase vyhlásenia konkurzu a zrejme aj v období pred vyhlásením konkurzu v úpadku a nebol schopný plniť svoje záväzky. Úpadok dlžníka veriteľ žiadnym spôsobom nezavinil. Pokiaľ žalobca namieta, že po ukončení konkurzu a po uplynutí skúšobného obdobia sa pohľadávka stane nevykonateľnou, takéto tvrdenia považuje za hypotetické, pretože dlžníkovi vôbec nemusí vzniknúť právo domáhať sa zbavenia svojich dlhov, pretože prípadné oddĺženie podlieha súdnemu povoleniu a súd nemusí návrhu na oddĺženie vyhovieť. Práve žalobca, ako ručiteľ mal právo prihlásiť svoju budúcu pohľadávku proti dlžníkovi v zmysle § 28 ods. 5 zákona o konkurze. Ručiteľ môže plnenie odoprieť len vtedy, keď veriteľ zavinil, že pohľadávku nemôže uspokojiť dlžník. Žalobca nepreukázal nemožnosť uspokojenia pohľadávky zo strany dlžníka a nepreukázal zavinenie veriteľa na prípadnej nemožnosti uspokojenia pohľadávky zo strany dlžníka. Okrem toho žalobca je synom dlžníka S. G., a preto tu je dôvodný predpoklad, že medzi ručiteľom a dlžníkom prebiehala vzájomná komunikácia, informovanosť o stave záväzkov či veriteľovi, teda žalobcovi.

8. K vyjadreniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že trvá na tom, že žalovaný nepostupoval pri vymáhaní pohľadávky voči hlavnému dlžníkovi s odbornou starostlivosťou a sám zavinil, že na svoju pohľadávku od hlavného dlžníka nedostal žiadne plnenie. Svoje tvrdenia, že hlavný dlžník splácal v splátkach po 1.000,- Eur mesačne až do vyhlásenia konkurzu, žalobca nijakým spôsobom nepreukázal. Žalobca nenamietal, že mal žalovaný voči hlavnému dlžníkovi uplatniť svoj nárok na súde žalobou na plnenie, ale namieta, že do konkurzného konania svoju pohľadávku riadne neprihlásil. Týmto benevolentným postupom spôsobil, že celý dlh zostal na úhradu ručiteľa, teda žalobcu.

9. Počas odvolacieho konania na Krajskom súde v Trenčíne bolo zistené, že uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 6CoE/9/2017-123 zo dňa 30.05.2017 bolo rozhodnuté v exekučnej veci oprávneného Z. H. proti povinnému Z. G. tak, že Krajský súd v Trenčíne týmto uznesením pripustil, aby do konania na miesto pôvodného oprávneného Z. H. vstúpil nový oprávnený Oblak, IČO: 31 926 428 so sídlom v Bratislave, Šalviová 40 s tým, že zároveň uznesenie súdu prvej inštancie vo výrokoch I. a III. bolo potvrdené. V odôvodnení uznesenia sa ďalej konštatuje, že napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. vyhovel námietkam povinného proti exekúcii, výrokom II. pripustil, aby do konania na miesto pôvodne oprávneného Ing. Z. H. M.A.B.E.S. vstúpil nový oprávnený Z. H. a výrokom III. povolil odklad exekúcie vedenej u súdneho exekútora JUDr. Ľubomíra Pekara do právoplatného skončenia konania vedeného na OS Trenčín pod sp.zn. 20C/100/2016.

10. V dôsledku tejto novej právnej skutočnosti, ktorá vznikla počas odvolacieho konania odvolací súd v prejednávanej veci v súlade s ust. § 385 ods. 2 CSP nariadil vo veci pojednávanie, na ktorom oboznámil účastníkov konania s obsahom rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne pod sp.zn. 6CoE/9/2017.

11. Podaním doručeným na Krajský súd v Trenčíne dňa 23.06.2017 zobral žalobca žalobu voči žalovanému v celom rozsahu späť s tým, že žiadal, aby odvolací súd konanie zastavil a žalobcovi priznal náhradu trov konania alternatívne, aby rozhodol, že žiadny z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Uviedol, že žalobcom podaná žaloba o určení neexistencie povinnosti ručiteľskej obligácie sledovala zámer a tým bolo zastavenie exekučného konania vedeného voči žalobcovi zo strany žalovaného. V predmetnom v exekučnom konaní bol povolený odklad do právoplatného skončenia vo veci vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp.zn. 20C/106/2015 a v súčasnosti pred Krajským súdom v Trenčíne pod sp.zn. 5Co/257/2016. Ako však vyplynulo z výsledkov pojednávania pred Krajským súdom v Trenčíne, uznesenie Okresného súdu Trenčín v exekučnom konaní bolo odvolacím súdom vo výrokoch I., III. potvrdené, pričom s poukazom na ust. § 50 ods. 5 má takéto rozhodnutie odvolacieho súdu za následok zastavenie exekučného konania. Keďže žalobca v rámci námietok v exekučnom konaní dosiahol budúce právoplatné ukončenie exekučného konania, odpadol žalobcovi naliehavý právny záujem na podanej žalobe o určení neexistencie povinnosti z ručiteľskej obligácie. Ďalším dôvodom, prečo je potrebné žalobcovi priznať nárok na náhradu trov konania, resp. nepriznať nárok žiadnej strane sporu je skutočnosť, že žalobca bez svojho priameho zavinenia čelí od roku 2013 exekučnému konaniu z nevykonateľného exekučného titulu. Žalobca má preto za to, že späťvzatie žaloby a zastavenie konania je v príčinnej súvislosti s vedeným exekučným konaním a jeho súčasným stavom, pričom k zastaveniu konania síce dochádza z dôvodu procesného úkonu žalobcu, avšak toto zaviniť žalovaný a to vedením exekučného konania voči žalobcovi na podklade nevykonateľnej zápisnici.

12. Žalovaný podal k späťvzatiu žaloby písomné vyjadrenie, v rámci ktorého oznámil, že so späťvzatím žaloby súhlasí, pričom žiadal, aby súd zaviazal žalobcu k náhrade trov konania. Žalovaný k tvrdeniam, ktorými odôvodňuje požiadavku na náhradu trov konania vo svoj prospech uvádza, že ručiteľský záväzok vznikol na základe písomného ručiteľského vyhlásenia zo dňa 24.06.2008, pričom vznik ručiteľského záväzku ručiteľ nikdy nespochyboval. Podanou žalobou sa žalobca domáha určenia neexistencie povinnosti z ručiteľskej obligácie s tým, že žalobca nepreukázal nemožnosť uspokojenia pohľadávky zo strany dlžníka a zavinenie veriteľa na prípadnej možnosti uspokojenia pohľadávky zo strany dlžníka a tým nepreukázal vznik svojho práva odoprieť plnenie dlžníka v prospech veriteľa. Exekučné konanie bolo zastavené z dôvodu, že v exekučnom titule notárskej zápisnici chýba vymedzenie času plnenia jednoznačným spôsobom a preto nie je vykonateľným exekučným titulom. V tomto exekučnom konaní a v súdnom konaní o určení neexistencie povinnosti z ručiteľskej obligácie boli posudzované dve právne rozdielne veci. Ručiteľský záväzok ručiteľom naďalej existoval nezávisle na prípadnej vykonateľnosti, prípadne nevykonateľnosti notárskej zápisnice, ktorá bola spísaná po vzniku ručiteľského vyhlásenia.

13. Žalobca sa k podanému vyjadreniu ďalej písomne nevyjadril.

14. Podľa § 370 ods. 1, 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie skôr ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Podľa § 370 ods. 2 CSP, súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana s vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

15. Z obsahu spisu je potom zrejmé, že skôr ako rozhodnutie vo veci nadobudlo právoplatnosť, zobral žalobca svoju žalobu v celom rozsahu späť, pričom žalovaný so späťvzatím žaloby súhlasil. Za týchto okolností potom odvolací rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia pri rešpektovaní práva žalobcu disponovať s podanou žalobou, späťvzatie žaloby pripustil, rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a konanie zastavil po zistení, že tu nie sú dôvody pre nepripustenie späťvzatia žaloby podľa § 370 ods. 2 CSP.

16. O trovách konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 256 ods. 1 CSP tak, že žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, pretože žalobca so späťvzatím žaloby procesne zaviniť zastavenie konania. Žalobca sa žalobou vo veci samej doručenej na súd prvej inštancie dňa 09.03.2015 domáhal určenia, že záväzok žalobcu ako ručiteľa voči žalovanému zo zmluvy o pôžičke uzavretej medzi žalovaným ako veriteľom a S. G. ako dlžníkom zabezpečenej ručiteľským záväzkom žalobcu a ručiteľským záväzku F. H. tu nie je a zároveň sa domáhal určenia, že záväzok žalobcu vyplývajúceho z notárskej zápisnice č. N 230/2008 tu nie je. Žaloba vo veci samej ako celok bola zamietnutá. Pokiaľ žalobca odôvodňoval späťvzatie žaloby tou skutočnosťou, že počas konania na odvolacom súde bolo zistené, že exekučné konanie vo vzťahu k notárskej zápisnici bude zastavené z dôvodu, že v exekučnom konaní bolo zistené, že notárska zápisnica nie je vykonateľným exekučným titulom, a preto by mal mať nárok na náhradu trov sa odvolací súd nestotožňuje. Predmetom tohto konania bolo nielen určenie, že záväzok žalobcu ako ručiteľa z notárskej zápisnice tu nie je, ale zároveň

aj určenie, že záväzok žalobcu zo zmluvy o pôžičke tu nie je. Za týchto okolností potom samotné prípadné zastavenie exekučného konania, ktoré prebiehalo na základe notárskej zápisnice nemohlo spôsobiť nedostatok naliehavého právneho záujmu na strane žalobcu, pretože tento sa domáhal svojou žalobou aj určenia, že záväzok zo zmluvy o pôžičke tu nie je, pričom tento záväzok nesúvisí s notárskou zápisnicou, pretože mohlo byť predmetom samostatného konania zo strany účastníkov. Preto neobstojí námietka zo strany žalobcu v tom smere, že prípadným zastavením exekučného konania, ktoré sa viedlo na základe notárskej zápisnice mu odpadol naliehavý právny záujem na danom určení. O takomto nedostatku naliehavého právneho záujmu by bolo možné konštatovať jedine vo vzťahu k notárskej zápisnici. Pokiaľ sa však jedná o samotnú zmluvu o pôžičke, v tomto kontexte prebiehajúce exekučné konanie na samotnú zmluvu o pôžičke a existenciu, resp. neexistenciu ručiteľského záväzku tu vplyv nemá. Preto v konečnom dôsledku dospel odvolací súd k tomu právnomu záveru, že žalobca so späťvzatím žaloby zavinil zastavenie konania a preto rozhodol tak, že zaviazal žalobcu v prospech žalovaného zaplatiť náhradu trov celého konania, teda trov konania pred súdom prvej inštancie, ako aj pred odvolacím súdom, pretože mal za to, že žalobca svojim konaním procesne zavinil zastavenie konania. 17. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).